

ЕСЕНЬ

Далечъ въ ливадитѣ расте
трева като душица мека,
въ тревата легнало дете
и гледа полската пжтека.

И слуша кравитѣ си, какъ
косятъ тревичкитѣ съ жбитѣ,
прелитатъ жеравитѣ съ гракъ,
мъгли се виятъ въ планинитѣ...

Нали се лѣтото прибра —
натамъ по ялната пжтека
навлиза въ жълтата гора
на рамо съ брадвата човѣка.

Детето слуша, какъ въ прѣстѣта
тревата шушне като жива:
дете, погледай есенъта
минава златна и красива!

